

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sodbo Sodišča prve stopnje, s katero je bila zavrnjena tožba pritožnice zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 8. aprila 2008. S to odločbo je odbor za pritožbe potrdil zavrnitev zahteve, ki jo je pritožnica vložila za razglasitev ničnosti znamke Skupnosti „ALASKA“, s strani oddelka za izbris. Zahteva pritožnice je bila vložena zoper vse proizvode, ki so zajeti v razredu 32 (mineralne in gazirane vode ter druge nealkoholne pijače; sirupi in drugi preparati za izdelavo pijač).

Stranki v sporu si v bistvu nasprotujeta glede vprašanja obstoja absolutnega razloga za zavrnitev v obliki zahteve po razpoložljivosti geografskega izvora.

Pritožnica s svojo pritožbo izpodbija napačno razlago člena 7(1)(c) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 (v nadaljevanju: Uredba), ki naj bi jo podalo Sodišče prve stopnje in to še posebej glede na temeljna načela, ki jih je razvila sodna praksa.

V skladu z besedilom zgoraj navedene določbe Uredbe o znamki skupnosti, za zavrnitev registracije znamke Skupnosti zadošča, da je ta sestavljena iz znakov ali podatkov, ki *lahko* v gospodarskem prometu označujejo geografski izvor zajetega blaga. Iz tega izhaja, da morajo tudi geografske označbe, ki bi jih podjetja *lahko* uporabila, ostati na razpolago za zadevne skupine blaga. Navedena določba Uredbe ne predvideva, da mora obstajati konkretna, aktualna ali resna zahteva po razpoložljivosti.

Če bi Sodišče prve stopnje v tem primeru pravilno uporabilo člen 7(1)(c) Uredbe in temeljna načela, ki jih je razvila sodna praksa, bi moralo ugotoviti, da je Aljaska največji rezervoar pitne vode Združenih držav, da upoštevna javnost Aljasko povezuje z naravnim izobiljem čiste vode v različnih oblikah, da se mineralna voda na Aljaski izdeluje v gospodarsko pomembnem obsegu ter da se je v Skupnosti že prodajala, zato bi nadaljnje trženje resno prišlo v poštev. Iz tega naj bi bilo jasno razvidno, da bi oznako „ALASKA“ za geografski izvor v prihodnosti lahko uporabljali tudi konkurenti.

Namesto tega naj bi Sodišče prve stopnje napačno uporabilo člen 7(1)(c) Uredbe, s tem, da je z izvajanjem preizkusa oportuniteti, to je, ali naj bi bila prodaja mineralne vode iz Aljasko v Skupnosti glede na določene vidike poslovne ekonomike (konkurenčni položaj, prevozni stroški) smiselna ali ne, postavilo dodatne zahteve, ki presegajo že navedena temeljna načela. Te razširjene zahteve naj bi bile v smislu člena 7(1)(c) Uredbe, njegovega besedila in še posebej v smislu temeljnih načel, ki jih je razvila sodna praksa, uvrščene previsoko in naj bi imele za posledico razlago, ki gre predaleč in ki ni povezana z namenom Skupnostne ureditve.

Tožba, vložena 15. septembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-370/09)

(2009/C 267/83)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Margeli in M. Karanasou Apostolopoulou)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke:

Komisija Sodišču predlaga, naj

— ugotovi, da je Helenska republika kršila obveznosti iz Direktive 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES ⁽¹⁾ s tem, da ni izdala pravnih in upravnih predpisov, ki so potrebni za uskladev s to direktivo, oziroma ker o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije;

— Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/21/ES v notranji pravni red se je iztekkel 1. maja 2008.

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 15.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, 14. septembra 2009 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti Isaac International Limited

(Zadeva C-371/09)

(2009/C 267/84)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

je brez doplačila dostopna za pregledovanje pri določenih uslužbencih davčnih organov in drugih javnih knjižnicah, na spletu dostopna le, če se plača letna naročnina?

Nasprotna stranka: Isaac International Limited

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v okoliščinah te zadeve, v katerih je uvoznik ustanovljen in deluje v dveh državah članicah ter uvaža blago v eno državo članico in ga nemudoma odpošlje v drugo državo članico, pri dovoljenju za posebno uporabo, ki se zahteva za oprostitev protidampinške dajatve na podlagi člena 14(c) Uredbe Komisije 88/97 ⁽¹⁾, vključen več kot en carinski organ za potrebe člena 292(3) Uredbe Komisije 2454/93 ⁽²⁾?
2. Ali je v okoliščinah te zadeve, v katerih uvoznik ni pridobil potrebnega dovoljenja za uporabo postopka glede posebne uporabe iz člena 14(c) Uredbe Komisije 88/97, kljub temu mogoče uporabiti oprostitev protidampinške dajatve v skladu s členom 212a Uredbe Sveta 2913/92 ⁽³⁾?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali so pri presoji, ali je trgovec v položaju, v kakršnem je družba Isaac, očitno malomaren,
 - (a) določbe člena 14(c) Uredbe Komisije 88/97 in člena 292(3) Uredbe Komisije 2454/93 dovolj jasne, da je treba trgovca, ki ob pregledu Uradnega lista ni ugotovil, da zaradi sodelovanja več kot enega carinskega organa ne more uporabiti poenostavljenega postopka, šteti za očitno malomarnega?
 - (b) Podredno, če je treba upoštevne določbe šteti za zapletene, ali je trgovec dolžan zahtevati pojasnilo od davčnih organov, preden začne opravljati uvoz? Ali je odgovor na to vprašanje odvisen od tega, da je trgovec subjektivno, vendar napačno ugotovil, da je uporaba upoštevnihih določb jasna?
 - (c) Kako je v položaju, v kakršnem je družba Isaac, mogoče oceniti izkušnost trgovca, čigar glavna dejavnost je uvažanje delov za kolesa iz Kitajske, ki je za opravljanje uvozov zaposlil pet oseb in je v 16 mesecih opravil 33 podobnih uvozov? Predvsem, ali je treba takega trgovca šteti za izkušenega?
 - (d) Ali se lahko davčni organi države članice pri oceni, ali je bil trgovec v položaju, v kakršnem je družba Isaac, očitno malomaren, sklicujejo na objavljeno zakonodajo, kot je Tarifa Združenega kraljestva, ki je kljub temu, da

- ⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 88/97 z dne 20. januarja 1997 o dovoljenju za oprostitev plačila uvozne dajatve na uvoz nekaterih delov za kolesa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, uvedene z Uredbo Sveta (EGS) št. 2474/93 in razširjene z Uredbo Sveta (ES) št. 71/97 o protidampinški dajatvi (UL L 17, str. 17).
- ⁽²⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1).
- ⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1).

Tožba, vložena 22. septembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Malti

(Zadeva C-376/09)

(2009/C 267/85)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Alcover San Pedro, E. Depasquale, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Malta

Predlogi tožeče stranke:

- ugotovi naj se, da Republika Malta s tem, da ni razgradila protipožarnih sistemov in gasilnih aparatov, ki vsebujejo halone za nujno uporabo, na ladjah in da teh halonov ni zajela, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(4)(v) Uredbe (ES) št. 2037/2000 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč;
- Republiki Malti naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Iz člena 4(4)(v) in 16 Uredbe v povezavi s členom 2 Akta o pristopu je razvidno, da bi morala Republika Malta razgraditi protipožarne sisteme in gasilne aparate, ki vsebujejo halone, pred 1. majem 2004, razen za nujno uporabo iz Priloge VII k tej uredbi, in te halone zajeti z ustreznimi tehnologijami.